15 Günlük gazete
Sahibi: Türkiye İşçi Partisi Adına: Behice BORAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Neşet Kocabıyıkoğlu ● Yönetim Yeri: Gazi Mustafa Kemal Bulv. 42/3,Maltepe-ANKARA ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/3A ● Yıllık abone bedeli: 55 TL. ● Baskıya hazırlayan: ÇIĞ Yayıncılık Ltd. Şti. Tel: 17 97 04 ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri.

Sayı: 21
20 OCAK 1978
250 kuruş

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

Ecevit Hükümeti Meclis'ten güvenoyu alarak göreve başladı

Hükümet emekçilere can güvenliğinden başka ne getirecek?

● PROGRAMIN İLGİ ÇEKİCİ BİR ÖZELLİĞİ 12 MART'I ANIMSATACAK BİÇİMDE "MİLLİ BİRLİK, MİLLİ BERABERLİK"TEN SÖZETMESİ VE CAN GÜVENLİĞİNİN SAĞLANMASI İLE ANARŞİNİN NEREDEN GELİRSE GELSİN ÖNLENMESİ KONUSUNDA BELİRSİZ ÖNERİLER GETİRMESİ.

● HİÇ KİMSE CHP'DEN KÖKLÜ ÇÖZÜMLER BEKLEMİYOR AMA, BUGÜN ARTIK ÇÖZÜM YOLLARI BİLİNEN SORUNLARIN, HİÇOLMAZSA ÜSTÜNE GİDİLMESİNİ BEKLEYENLER VAR. PROGRAMDA BUNLARDAN HİÇ SÖZ EDİLMEMESİ İÇ VE DIŞ SERMAYE ÇEVRELERİNİN GÜÇLÜ ETKİSİNİN BİR SONUCU.

İkinci MC Hükümetinin düşürülmesinden sonra işbaşına gelen Ecevit Hükümeti Meclis'ten güvenoyu alarak çalışmalarına başladı. Hükümetin Meclislerde okunan programı bir çok konuda vaadlerle dolu bulunuyor. Programda öncelikle ele alınacak konuların başında can güvenliği gösteriliyor. Oysa Türkiye'nin bugün cangüvenliğinin yanısıra bir çok başka sorunu da var. İşsizlik, hayat pahalılığı emekçilerin en fazla yakındığı konuların başında geliyor. Düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün gerçekleştirilmesi, ceza yasasındaki 141 ve 142'inci maddelerin kaldırılması, Türkiye'ye Amerika tarafından uygulanan onur kırıcı silah ambargosu; Kıbrıs sorunu, Yunanistan'la olan ilişkiler, ücret ve maaşların düşüklüğü, konut sorunu gibi çözüm bekleyen sorunlar MC tarafından Ecevit Hükümetine devredilmiş bulunuyor. Ecevit bütün bu sorunları kuracağı hükümetle çözümleyebileceğini ileri sürerek işbaşına geldi. Ecevit'in hazırladığı hükümet programında bu sorunlara nasıl yaklaşıldığı ve nasıl çözümler düşündüğü belirtiliyor.

Programın ilgi çekici bir özelliği 12 Mart dönemlerini anımsatacak biçimde "milli birlik" ve "beraberlik"ten söz etmesi ve can güvenliğinin sağlanması ile anarşinin nereden gelirse gelsin önlenmesi konusunda kesin olmayan, belirsiz öneriler getirmesi. Anarşinin önlenmesi ve can güvenliğinin sağlanması kuşkusuz

(Devamı 4. Sayfada)

CHP'nin giderek sağa kaydığı öteden beri söylendi. Bunun belirtileri, delilleri gösterildi. Şimdi Ecevit, Demirel ve ailesinin yolsuzluklarından söz etmez oldu. Oysa genel seçimlerden önce Demirel'in yüce divana verileceğini dilinden düşürmüyordu. Hesap sormaktan dem vuruyordu. Kitleleri uzun süre aldatmak mümkün olmayacak.

TİP: "Faşizmin güçlenmesini engellemek için eldeki tüm olanaklar kullanılmalıdır"

BÖLGELER ARASI EKONOMİK UÇURUMUN ORTADAN KALDIRILMASI, TARIMSAL DESTEKLEME POLİTİKASININ YOKSUL VE ORTA KÖYLÜLERİN ÇIKARLARINA GÖRE YENİDEN DÜZENLENMESİ, ÜRETİM KOOPERATİFLERİNİN YOKSUL KÖYLÜLER YARARINA GELİŞTİRİLMESİ, DEVLET İŞLETMELERİNDE YÖNETİMİN DEMOKRATİKLEŞTİRİLMESİ, TARIM-İŞ YASASININ ÇIKARILMASI, YÜKSEK ÖĞRENİM KURUMLARININ DEMOKRATİK BİR YÖNETİME KAVUŞTURULMASI BAŞTA OLMAK ÜZERE HÜKÜMETİN PROGRAMDA YER ALAN İLERİYE DÖNÜK GEÇERLİ VAATLERİNİNEN BAŞTA GELEN TAKİPÇİSİ TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ OLACAKTIR.

(Yazısı 4. sayfada)

Vurgunculuğa, sömürüye karşı olduğunu söyleyip duran

MHP büyük sermayenin emrindedir

● MHP' nin elindeki Ticaret Bakanlığı temsilcisinin Asgari Ücret Tesbit Komisyonu' nda işveren temsilcileriyle birlikte 110 liralık günlük ücrete karşı çıktığı öğrenildi

Faşist Milliyetçi Hareket Partisi, sürekli olarak vurgunculuğa, sömürüye, kapitalizme karşı olduğunu söyleyip emekçi halkı aldatırken, aslında hükümet ortağı olarak da her zaman büyük sermayeye hizmet ettiğini artık gizleyemez olmuştur. MHP'nin iktidarda olduğu İkinci MC döneminin son gönlürende saptanan asgari ücretlerin, düşük tutulması için işverenlerle birlikte yoğun çaba gösteren MHP, elinde bulundurduğu kuruluşlar aracılığı ile de kolayca ihraç edilebilecek kuru üzüm ve pamuk gibi ürünleri büyük ihracatcılara devrettirmiş ve birkaç ihracatçının havadan milyonlar kazanmasını sağlamıştır.

MHP'nin sermayeye göbeğinden bağlı olduğu Asgari Ücret Tesbit Komisyonundaki tutumuyla da açıkça ortaya çıkmıştır. Bu komisyonda

(Devamı 4. Sayfada)

Sosyalist ülkeler Filistin Halkının mücadelesini destekliyor

ORTADOĞU'DA "BARIŞI SAĞLAMAK" ADLI BİR OYUN OYNANIYOR. PAZARLIK KONUSU YAPILAN DA FİLİSTİN HALKININ İŞGAL EDİLMİŞ TOPRAKLARI VE BİR HALKIN GELECEĞİ.

Ortadoğu'da yeni bir oyun oynanıyor. Oyunun başrolünde Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat var. Onu destekleyenler ise, başta ABD olmak üzere öteki emperyalist ülkeler ile, Suudi Arabistan, Fas, Sudan ve Ürdün gibi gerici Arap devletleri.

Sedat'ın İsrail Parlamentosu'ndaki konuşmasıyla başlayan oyun, İsrail Başbakanı Menahem Beğin'in Mısır'ı ziyareti ve iki devlet arasındaki görüşmelerle sürdürülüyor.

Oyun, Ortadığu'da 'barışı sağlamak' adına oynanıyor. Pazarlık konusu yapılan da Filistin

(Devamı 4. Sayfada)

Ortadoğu'da dökülen kanlar yerde kalmayacak...

Faşist saldırı merkezleri ortadan kaldırılmalıdır

16 günde 34 kişi öldürüldü. MC'nin hükümetten düşmesinden sonra belirgin bir biçimde artan cinayetlerin yanısıra, saldırı ve bombalama olayları da artış gösterdi. Artan olaylarla birlikte kontrgerilla adı da daha sık anılmaya başladı. Faşist cinayetler ve terör bu efsanenin ardında gözden kaçırılamaz. Faşist komando odaklarının yanısıra, kontrgerilla da mutlaka ortaya çıkarılmalı, gerekli önlemler etkin bir biçimde alınmalıdır. Faşizmin kanlı elleri kırılmalı, çirkin yüzü teşhir edilmelidir.

Onbeş günde bir

Köşeyi dönmek

Bir "köşeyi dönmek"tir lafı gidiyor. Lotaryacı basınımız sağolsun. Kuponu biriktirdin, çekilişe katıldın mı, tamam. Tabii bir de çekilişte büyük ikramiye her neyse, onun senin numarana düşmesi gerek ya; o işin şans yanı. O kadar olacak artık.

Neler, neler vaadetmiyorlar ki, özel arabanıza bedava benzin mi koymuyorlar; otomobiller, kamyonetler mi kazanmıyorsunuz; hele adınız veya soyadınızda alfabenin belli bir harfi varsa -ki bugün olmazsa yarın nasıl olsaharf sırası size de gelecek kazandınız gitti. Böylece köşeyi dönen dönene. Daha doğrusu dönme umudu yaratılan yaratılana. Bu merak, öylesine sarmış olmalı ki herkesi, bir ay oturup kopun biriktireceğine meseleyi kökünden ve bir kalemde halletmeyi yeğ tutup, zaten oldukça hevesli̇si olduğumuz Milli Piyango'ya bu yıl başında savlet edenler belki de şimdiye kadar olanları fazlasıyla aştı. Nerden mi biliyorum, diyeceksiniz; ilk kez bu yıl piyango satıcısının önünde kuyruk gördüm de, ondan. Durmadan şans dağıtıp bilet satmasına rağmen kuyruk azalacağına artıyor; bir yandan da kasketli bir ayak satıcısı "bizim de sattığımız aynı biletler" diye, beklemekten sıkılanlara çabuk tarafından şans kapılarını açıyordu.

Şaka bir yana, bu, şans yoluyla köşeyi dönme eğiliminin giderek artmasının iki önemli nedeni var sanırım: Birincisi, bütün kapitalist ülkelerde olduğu gibi hesapsız kitapsız üretilen tüketim

(Devamı 4. Sayfada)

Nihat SARGIN

Yüzde 30 zam yapılmasına rağmen ilaç bulunamıyor

SAĞLIĞIMIZLA OYNANIYOR

Yüzde otuzun üzerinde zam yapılmasına rağmen birçok ilaç ve sağlık hizmetlerine kullanılan bazı ham maddeler bulunamıyor. Bu ilaç ve hammaddenin hemen hemen bütünü ise hayati öneme sahip. Örneğin kalp ilaçlarının büyük bir kısmı piyasada yok. Darlık ilaçların karaborsada satılmasına yol açıyor. Hastane önlerinde, piyasada bulunamayan ilaçların tümü fahiş fiyatlarla satılıyor. Bu durumda, zaten çok pahalı olan bu tür ilaç0 ların yoksul halk tarafından satın alınabilmesi imkasızlaşıyor. Bunun anlamı ise, son derece açık. Düzen emekç halka yaşama hakkı tanımıyor. İşin bir yanı bu. Bir diğer yanı ise sağlığımızın nerdeyse tümüyle iç ve dış tekellerin elinde olması. İlaç sanayi de tümüyle dışa bağımlı. Üretilen ilaçların bir çoğunun hammaddesi yurt dışından geliyor. Yani emperyalist tekeller canları istediği zaman bir ilacın üretimini engelleyebilirler. Buna karşı alınabilecek önlemler var, olabilir. Ama halk sağlığı sorununun köklü çözümlere varabilmesi, içinde yaşadığımız düzenin bu koşullarında imkansız.

İş güvenliği ve işçi sağlığı konusunda ayrıntılı bilgiler 3. sayfada.

Asgari ücretler yükselince işçi çıkarımı hızlandı

Asgari ücretlerin 3300 lira olarak belirlenmesinden sonra, özellikle daire sayısı az olan apartmanlarda çalışan kapı ve kalorifer işçileri işten çıkarılmaya başlanmıştır. Hiç bir sosyal güvenceye sahip olmadıkları gibi, kalorifer daireleriyle içiçe odalarda yaşayan kalorifer işçileri özellikle içinde bulunduğumuz kış günlerinde çok zor durumda kalmışlardır.

Sağlık koşullarından tümüyle yoksun, temiz tutulması hemen hemen imkansız olan bir ya da iki odada en az 4 nüfuslu bir aile yaşamak zorundadır.

Bunun yanısıra yasalarca zorunlu tutulmasına rağmen, bir çok apartmanın kapı ve kalorifer işçileri ve aileleri için ayrılmış dairesi yoktur. Olduğu hallerde ise, hemen hemen ailelerinin tüm fertleriyle, gece yarısından sabahın erken saatlerine kadar çalışmak zorunda kalmaktadırlar. Ne çalışma saatleri, ne de yaptıkları işin niteliği kesinlikle belirlenmeyen, kapı ve kalorifer işçileri sendikalaştıkları oranda sorunlarını çözeceklerdir.

İşsizlik ve pahalılık protesto edildi

40 demokratik kuruluşun mitingine onbinler katıldı

Aralarında meslek odalarının ve derneklerinin, gençlik ve kadın örgütleriyle sanat örgütlerinin de bulunduğu 40 demokratik kuruluşun İstanbul'da düzenlediği "Faşizme, emperyalizme, şovenizme, zamlara ve işsizliğe karşı eylem ve güçbirliği mitingi" binlerce kişinin katılmasıyla yapıldı.

Sabahın erken saatlerinde Beşiktaş'ta toplanmaya başlayan demokratik kuruluş üyeleri, resmi ve sivil polisler tarafından defalarca arandılar. Mitingin "güvenliği ve selameti" için yapıldığı belirtilen üst üste aramaların daha çok, mitinge katılanları yıldırmak ve caddelerde biriken yurttaşlarda bir korku havası yaratmaya yönelik olduğu açıkça belli oluyordu. Yeni hükümetin içişleri bakanınca yakından

(Devamı 4. Sayfada)

ÇARK

Baltayla sapı

İnsanlar yaşamları boyunca hep bir şeyler isterler. Yemek içmek için başlayan istekler, daha iyi bir yaşam için gelişir durur. Önce iş istenir, sonra daha çok ücret, daha iyi bir konut, eğitim ve kültür istekleri birbirini takip eder. İlkin ana babalara yönelen istekler, giderek, patrona, devlete ve siyasi iktidara yönelir. Çünkü güç onların elindedir. Ama devlet ve siyasi iktidar kimine ölmeyecek kadar, kimine bitmeyecek kadar verir. Bunun adına da düzen derler. Tüm bozukluklar için, düzen kötü de ondan derler. İşsizlik bir afet halini aldı, düzen bozuk da ondan. Hayat pahalılığı almış başını gidiyor, düzen bozuk da ondan. Konut, yol, su, elektrik, beslenme, sağlık, okul yaşamın her alanında bozukluk ve adaletsizlik görmeyen gözlerin bile gözüne batıyor. Düzen bozuk da ondan.

YAPAMAM DEDİKLERİ, YAPARIM DEDİKLERİ

Düzen bozuk diyenlerden biri de CHP. Bozukluğu düzelteceğim diye iktidar oldu. Şimdi, bu iktidar tek başına benim iktidarım değil, diyor. Söz verdiğim her şeyi yapamam diyor. Ama yapamam dedikleri işçilere, emekçilere verdiği, sözler yaparım dedikleri de patronlara verdiği sözler.

Bugüne kadar halka verilen sözler hep unutuldu. Biz istedik onlar diledikleri kadar verdiler, üst tarafını ise vatan, millet adına unuttular, ya da yeni seçim dönemine kadar yeniden söz vermek için ertelediler.

Doğrusu CHP de sözünü yerine getiremeyeceğini söylediğine göre niye böyle oluyor diye oturup düşünmek lazım.

Ağaç baltaya, sen beni kesemezdin ama ne yapayım ki, sapın benden demiş. Bu partiler de böyle söyleyemezler ama şimdilik peşleri sıra giden milyonlarca işçi, köylü ve emekçi var. Ama bizim de görevlerimiz var. Sosyalizmi anlatmalıyız bu milyonlarca emekçiye. Dostlarımızı ve düşmanlarımızı göstermeliyiz, tanıtmalıyız onlara. İsteyen biz, veren onlar oyununu tersine çevirmeliyiz. İsteyen de alan da kendimiz olmak için mücadele etmeliyiz. İşte o zaman görsünler bizi, hem de görecekler.

GÖREV

İlerici sendikal hareket Bursa'dan atılamayacak

FAŞİST TÜRK-METAL'E GEÇİT YOK

Bursa'da patronlar yeni bir oyun oynuyorlar. Zorla, zorbalıkla ve çeşitli oyunlarla yıkamadıkları ilerici sendikal hareketi yıkmak için bu sefer başka bir yol deniyorlar. Bu yeni oyun, işçilere tazminatlarını verip çıkarmak. Ama kimleri? Elbette faşist Türk-Metal taraftarlarını değil.

Önce işçi çıkarılacağı duyuruluyor. Bursa'da işten çıkarma lafı edildiğinde, bunun ilerici, militan işçilere yönelik olacağını bilmek için falcı olmaya gerek yok. Çünkü her seferinde böyle oldu. Çünkü toplu sözleşmeler yapılacak. Sözleşmeleri ucuza bağlamak militan işçilerin işlerinden atılmalarıyla olanaklı. Türk Metal de kapıda bunu bekliyor. İçeri girebilmesi için öncü işçilerin 'temizlenmesi' lazım. Bu iş öyle kolayca da yapılamaz. O halde işten çıkmak isteyenlere tazminatlarının verileceği resmen ilan edilirse kısa bir süre sonra sudan bir bahaneyle beş kuruşsuz sokağa atılmanın karşısına tazminatlarını alarak çıkmak gibi bir seçenek de sunulmuş olur. Bursa'da yapılan bu. İşten çıkmak isteyenlere tazminatları veriliyor. Tabi atılmamak için tazminatlarını alarak çıkmak için zorlananlar da öncü işçiler oluyor.

Maden-İş Sendikası bu durumu protesto etti. Ama protesto etmek neye yarar. 16 Eylül direnişinde çıkarılan işçileri sahipsiz bırakan kim? Bu işçileri sendikanın kongresine bile almayan kim? Maden-İş'i ve Tekstil Sendikasını Bursa'ya sokan işçilerin önemli bir bölümü bugün işlerinden çıkarılmış durumda.

Ama ilerici sendikalar Bursa'da hâlâ hakim. Şimdi geri kalanlar da çıkarılmak isteniyor. Bu suretle ilerici sendikal hareket Bursa'dan uzaklaştırılmaya çalışılıyor. Ne yaparlarsa yapsınlar, sendikayönetimleri kendi çıkarları için işçileri yalnız bıraksa da ilerici sendikal hareket Bursa'dan söküp atılamayacak. İşçi sınıfı hareketi Bursa'da ezilmeyecek. Patronların ve sendika üst yönetimlerinin oyunlarına rağmen ezilmeyecek. Faşist Türk-Metal'e geçit yok.

İŞSİZLİK ÇIĞ GİBİ BÜYÜYOR

GÖREV Haber Merkezi - Geçtiğimiz günlerde yayınlanan bir istatistiğe göre Türkiye'de işsiz sayısının 8 milyon dolaylarında olduğu bildirilmektedir. Yani bugün Türkiye'de yaşayan her beş kişiden biri işsiz durumundadır. Bunu biraz daha açarsak aşağı yukarı her ailede bir kişi işsiz durumunda olmaktadır.

SORUN BUGÜNÜN SORUNU DEĞİL

İşsizlik sorunu yıllardır Türkiye'nin sahip olduğu sorunlardan biri Çarpık kapitalist yapı, bu büyük sayıyı da karşımıza çıkarıyor. Zaman zaman yetkililer işsizlik konusuna etkin bir şekilde eğilindiğini belirtirken, yıllardır işsiz sayısı hiç azalmadı aksine büyük bir hızla artmaya devam etti. Öylesine devam etti ki artık bugün, bu ekonomik yapı içinde bu soruna çözüm bulunamayacağı açıkça karşımıza çıkmış bulunuyor. Yani işsizlik sorununa diğer sorunlara olduğu gibi, kapitalist düzen içinde çözüm yok.

ÖNERİLEN ÇÖZÜM YOLLARI: BÜYÜK DELİĞE KÜÇÜK YAMA

İşsiz sayısının bunca artması ve bunun emekçi halk kitleleri üzerindeki etkisi, iktidarları ve temsil ettikleri egemen sınıfları çeşitli çözümler arama yoluna itiyor. Ama önerilen tedbirler açıkça, büyük deliğe küçük yama niteliğinde. Örneğin bir zamanlar yabancı ülkelere işçi gönderme bir çözüm yolu olarak gösterilmişti. Ama bunun da arkası kesildi. Daha sonra "sanayileşmiş Büyük Türkiye"nin işsizlik sorununa çözüm getirecektir ama bunun kapitalist düzen içinde gerçekleştirilmesine olanak yoktur. Nitekim uzun yıllardır tekrar edilen bu sözlere rağmen "sanayileşmiş büyük Türkiye" gerçekleşmemiş, tarlalara atılan fabrika temellerinin dibinde kalmıştır.

YA BİR DE YABANCI ÜLKELERDEKİ İŞÇİLER DÖNERSE...

Türkiye'de işsizlik sorunu uzun yıllar yabancı ülkelere gönderilen işçiler yoluyla kapatılmak istendi, öyle gösterildi. Böylece gelişmiş kapitalist ülkelerin ucuz emek istemi de yerine getirilmiş oldu. Yabancı ülkelere giden işçiler oraların sermaye sınıfları için çalıştılar, hem de köle gibi. Ama artık bu yol da tıkanmış durumda. Çünkü bu kapitalist ülkeler de kapitalizmin genel bunalımından paylarına düşeni alıyorlar. Ucuz da olsa yabancı işçi çalıştırmaya takatları yetmiyor. Çünkü kendi ülkelerindeki işsiz sayısı da gün geçtikçe artıyor. Bunun sonucunda da yabancı işçileri ülkelerinden çıkarmaya başlıyorlar. Diğer az gelişmiş ülkelerin göçmen işçilerine olduğu gibi Türk işçileri de artık ülkelerine dönmek zorundalar. Yani 8 milyon işsizin olduğu ülkelerine dönecekler. Örneğin Almanya'daki yabancı işçilerin içinde sayı olarak en büyük kitleye sahip olan Türk işçilerinden 1100 tanesi 1977'nin ilk 4 ayında işlerinden çıkarılmışlardır.

SOSYALİST ÜLKELERDE DURUM

Gelişmiş-azgelişmiş tüm kapitalist ülkelerde büyük sorun durumunda olan işsizlik, sosyalist ülkeler için çok uzun yıllardan beri önemli bir sorun değildir. Yıllardır bu ülkelerin istatistiklerinde işsiz insanlar bölümü yoktur. Sorun kökünden çözülmüş, iktidarın sahibi işçi ve emekçi sınıflar diğer tüm sorunları olduğu gibi bunu da ortadan kaldırma yolunda büyük adımlar atmışlardır. Örneğin Sovyetler Birliği'nde 1978 yılı içinde 2 milyon yeni iş olanağı açılacağı bildirilmektedir.

ÇÖZÜM : SOSYALİZM

İşsizlik sorununun çözümü, milyonları işsizliğe ve açlığa mahkum eden kapitalizmin yıkılmasına bağlıdır. Çünkü sosyalizm tüm üretimi yeniden örgütleyecek, geliştirecek, sanayileşmeyi sağlayacaktır. Sanayide olduğu kadar tarımda da verimliliği artıracak olan, toprakların eşit dağılmasını sağlayacak olan, toprakların gereği gibi işlenmesini sağlayacak olan sosyalizmdir. Tüm sorunları olduğu gibi işsizlik sorununu da çözecek olan sosyalizmdir ve onu kuracak olan işçi emekçi kitlelerdir.

Geçtiğimiz 15 günde Dünyada neler oldu?

Posta Dairesi ve Devlet Matbaası işçileri grevde

KIBRIS EMEKÇİLERİNİN HAKLARINA UZANAN ELLER KIRILACAKTIR

KIBRIS TÜRK BÖLGESİNDEKİ POSTA DAİRESİ VE DEVLET MATBAASI İŞÇİLERİNİN GREVİ SÜRERKEN, DİĞER KAMU KURULUŞLARINDA DA GREV HAZIRLIKLARI SÜRÜYOR. KIBRISLI İŞÇİLER GERİCİ DENKTAŞ YÖNETİMİNİN HESAPLARINI BOŞA ÇIKARACAK GÜCE SAHİPTİR.

Kıbrıs sorunuyla ilgili gelişmeler son haftalarda yeniden hızlandı. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kurd Waldheim'ın Türkiye, Kıbrıs ve Yunanistan'a yaptığı geziler, önümüzdeki aylarda Kıbrıs'ta bir çözüme doğru yaklaşılması olasılığının kuvvetlendiğini gösterdi. Türkiye'de Ecevit Hükümetinin göreve başlaması, Türkiye'nin Kıbrıs sorununun çözümü için daha yapıcı bir politika izlemesi olasılığının kanıtı olarak gösteriliyor. Rauf Denktaş'ın geçen hafta Ankara'ya yaptığı gezi sırasında Kıbrıs'taki Türk tarafının toplumlar arası görüşmelerde izleyeceği tutumun kararlaştırıldığı sanılıyor.

Kıbrıs sorununun nihai çözümü Kıbrıs'ta yaşayan iki toplumun demokratik bir biçimde kuracağı diyalogun sonucunda ortaya çıkacaktır. Amerika, İngiltere gibi emperyalist devletlerin, NATO'nun, NATO üyesi Türkiye ve Yunanistan'ın Kıbrıs'ın içişlerine müdahalesi önlenmelidir. Kıbrıs'ın bağımsızlığı, toprak bütünlüğü, bağlantısızlığı, askerden ve üslerden arınmışlığı, Birleşmiş Milletler çerçevesinde uluslararası bir garanti altında olmalıdır.

Kıbrıs'ta bir çözüme ulaşılabileceği umutlarının yeniden yükseldiği bir ortamda, Kıbrıs'ın içindeki gerici güçlerin emekçi halkın demokratik haklarına karşı saldırıları da yoğunlaştı. Kıbrıs'ın Türk kesiminde başını Rauf Denktaş'ın çektiği işbirlikçi, gerici güçler, Türk toplumu üzerindeki sömürücü egemenliklerini sağlamlaştırmak için yeni girişimlerde bulunuyorlar. Kıbrıs Türk yönetiminin hazırladığı son "Kamu Görevlileri Yasası", tasarısı, Kıbrıs emekçilerinin demokratik haklarını ortadan kaldırma çabalarının en son örneğini oluşturuyor. Kıbrıs Türk bölgesindeki posta dairesi ve devlet matbaası işçilerinin, yasa tasarısına karşı giriştikleri grevden sonra diğer kamu kuruluşlarında da grev hazırlıklarının sürdüğü bildiriliyor.

On bine yakın emekçiyi ilgilendiren yeni yasa tasarısı, grev hakkına yeni sınırlamalar getiriyor. Ayrıca grev hakkının kullanılmasını zorlaştırabilmek için, grev kararlarının, sendikaya kayıtlı tüm üyelerin katıldığı bir genel kurulun üçte ikisinin oyuyla alınması öngörülüyor. Yeni yasa tasarısı, kamu görevlilerinin siyasal özgürlüklerini de diğer yayınlarda yazı yazmaları yasaklanıyor. Tasarı ayrıca kamu görevlilerine karşı ağır ceza hükümlerinin uygulanmasını öngörüyor.

Kıbrıs'a barış getirileceği umudunun arkasında Ada'nın emekçilerinin demokratik haklarını ortadan kaldırma amacıyla sürdürülen girişimler boşa çıkarılacaktır. Kıbrıs Türk Amme Memurları Sendikası'na üye işçilerin yeni yasa tasarısını protesto etme eylemleri, Denktaş gericilerinin hesaplarının talihsizliğini ortaya koymuştur.

Tıkınmak, yemekleri mideye indirmek kolay. Ama İtalya'nın Portekiz'in, Fransanın ve sermayenin egemenliği altındaki tüm ülkelerin emekçi halk kitlelerinin haklarını yemek biraz zor.

EMPERYALİSTLER HALKLARIN İÇİŞLERİNE KARIŞAMAZLAR!

Son günlerde emperyalistlerin, Avrupa ülkelerinde işçi sınıfı partilerini destekleyen halk kitlelerine gözdağı verme girişimleri yoğunlaştı. ABD yöneticileri, İtalya, Fransa, Portekiz gibi Batı Avrupa ülkelerinde komünist partilerinin iktidara ortak olmalarına karşı çıkacaklarını tekrarlamaya başladılar.

Bilindiği gibi İtalya'da sağcı parti hükümetinin düşmesi, İtalyan Komünist Partisi'nin de ortak olacağı yeni bir hükümetin iş başına gelmesi olasılığını yaratmış bulunuyor. Portekiz'de de kurulacak bir koalisyon hükümetinde Komünist Partisi üyelerinin görev alması üzerinde duruluyor. Fransa'da ise yaklaşan seçimlerde Komünist Partisi'nin diğer demokratik partilerle birlikte hükümette yer alma olasılığı çok güçlü görülüyor.

Amerikan emperyalistleri, geniş emekçi kitlelerin özlemleri doğrultusundaki bu gelişmeyi durdurubilmek için bu ülkelere karşı yeni yeni tehditler savurmaktan medet umuyorlar. Böylece bu ülkelerin içişlerine açıktan açığa karışıyorlar ve bunu yasaklayan bütün uluslararası anlaşmaları ayaklar altına alıyorlar.

İtalya'nın, Portekiz'in, Fransa'nın ve sermayenin egemenliği altındaki tüm ülkelerin emekçi halk kitleleri, ülkelerin içişlerine karışmanın modasının çoktan geçtiğini emperyalistlere öğreteceklerdir.

sermayenin eğitim ve öğretime verdiği önem

İnegöl'de öğrenci velilerinden kömür parası toplanıyor

Yeni Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı okullara, hastahane ve devlet dairelerine öncelikle yakıt gönderilmesi için emirler yağdıradursun, İnegöl'de ilkokulların birçoğu kömür yokluğu nedeniyle öğretime ara vermiş durumda. Ortaokul ve liselerde ise, yakacak sağlanarak, öğretime devam edilebilmesi için öğrenci velileri yardıma çağrılıyor.

Öğrencileri koruma derneği başkanı ve lise müdürünün imzasını taşıyan bir yardım çağrısında yakıt bulunamamasının gerekçesi şöyle açıklanıyor: Bakanlığın göndermesi gereken 55 bin liralık yakacak tahsisatı ancak 15 bin lira olarak gönderilmiş. Okul idaresi, satın alma kanunu gereğince parayı Belediyeye yatırmış. Ancak belediyenin, kömürü İnegöl'e nakledememesi sonucunda okul yakacaksız kalmış. Aynı çağrıda, aralık ayı için gerekli olan kömürün Lise Korum Derneği bütçesinden satın alındığı, ancak maddi imkansızlıklar nedeniyle önümüzdeki günlerde kaloriferlerin yakılamayacağı belirtiliyor. Kaloriferler yanmasa da eğitimin sürdürülmek zorunda olduğu da hatırlatılıyor velilere. Çağrı mektubu şöyle bitiyor: "Bu durumun ise çocuklarımızın sağlık ve eğitim-öğretim verimi açısından son derece sakıncalı olacağı açıktır. Yapacağınız yardımlar yakacak buhranımıza bir müddet için de olsa çözüm getirecektir. Yardımlarınız için şimdiden teşekkürler."

Çocukları okuyabilsin diye dişlerini tırnaklarına takarak gece gündüz çalışan, tüm değerleri yaratan emekçi ana babalar şimdi de tehdit ediliyorlar adeta. Yardımda bulunmayacak olurlarsa çocuklarının soğukta ders yapmak zorunda kalacakları, bu durumun ise birçok açıdan sakıncalı olduğu hatırlatılıyor onlara.

İnegöl'de olanlar tek örnek değil. Örnekler pek çok. Ve bu örnekler bazı gerçeklerin açıklanmasında son derece yardımcı. İçinde yaşadığımız düzen, kapitalizm çaresiz. Doğal zenginliklerimiz arasında saydığımız, övünerek saydığımız bir kömürü bile bulmakta çaresiz.

Bir ata sözü geliyor akla, hem okul idaresinin bulduğu çare için hem de kapitalist düzen için geçerli: "Taşıma suyla değirmen dönmez!" Emekçi ana babaların da çocuklarını güvenle, huzur içinde okula gönderecekleri günler gelecek.

BORAZANI ÜFLİYENLER

Suluova Şeker Fabrikasında çalışan bir işçi arkadaşımız televizyonda yayınlanan "Tele-File" adlı bir programa değiniyor bize gönderdiği uzun yazısında. Kitle haberleşme araçlarına ve özellikle de televizyonabir hayli yer ayırdığımız bu sayımızda, Suluovalı arkadaşımızın yazısının bir bölümünü sevinerek yayınlıyoruz:

İŞÇİ VE EMEKÇİLERİ YANILTANLARLA MÜCADELE ETMELİYİZ

"1.1.1978 Pazar günü TV'de Tele-File isimli bir oturum izledik. "Besin maddelerindeki fiyat artışları" konulu bu oturumda, besin maddelerindeki fiyat artışı konuşmacılar tarafından istatistiklerle ortaya kondu. Konuşmacılar, pahalılığın, enflasyonun doğal olmadığını, bunların yaratıldığını açıkladılar.

Fakat enflasyonun, pahalılığın suçlusunu araştırırken Sayın Prof Gürkan suçlular olarak, devleti, bankaları, dış dünya etkilerini, ticaret bilançosunu, Sendikaları ve tüketicileri gösterdi. Söz sırası T.Çavdar'a gelince enflasyonun nedenlerine yerli veyabancı tekelleri de ekledi. Prof. Gürkan yerli ve yabancı tekellerin enflasyonun yaratıcılarından olduğunu kabul ederek, zamanın kısıtlı olması dolayısıyla bunu belirtemediğini açıkladı. Sonunda da Türkiye gibi azgelişmiş ülkelerde enflasyonun zorunlu bir olgu olduğunu göstermeye çalıştı. İşte bu görüşüne katılmıyoruz. Katılmamakla kalmayıp ülkemizin gerçek sahipleri olan işçi ve tüm emekçi kitleleri yanıltmalarına izin vermiyeceğiz...

Kapitalist düzende söz ve karar sahipleri, kısacası ülkeyi yönetenler parababalarıdır. Enflasyonun, pahalılığın suçlusuda ülkeyi yönetenlerden, parababalarından başkası olamaz. Sayın Prof. Gürkan enflasyonun suçluları arasına sendikaları ve tüketicileri de sokmuştur. Açıklaması da şöyle: tüketiciler pahalı malları, kalitesiz malları almazlarsa suçlu olmaktan kurtulurlar. Sendikalar toplu iş sözleşmesinde ücretlere zam istemezlerse onlarda kendi suç paylarından kurtuluyorlar. Bunun yanısıra devlete, bankalara, tüccarlara enflasyonun önlenmesi için bir önerisi yok. Biz işçi ve emekçilerin pahalılıktan enflasyondan bir çıkarımız yok. Pahalılık enflasyon bize sefaletten başka birşey getirmiyor. Enflasyon ve pahalılığı, bundan çıkarı olanlar, parababaları yaratıyorlar. Enflasyonu toplu iş sözleşmelerinde alınan ücret artışları değil, parababalarının aşırı kâr peşinde koşmaları yaratıyor.

TV filminde işçi ve emekçilerin sefaletini, ancak hayatta kalabilmek için gerekli besin maddelerini zor güç alabildiklerini, gıdasızlıktan hastalanan, ölen çocukların dramını bizimle beraber Prof. Gürkan da izledi. İşçilerin ücret artışlarını enflasyona etki eden unsur olarak nasıl gösterebiliyor? Sayın Gürkan, bir lokma ekmeği bile çok gördüğü işçi ve emekçilerin dünyayı yarattığını, geliştirdiğini, tüm dünya ekonomisini omuzlarında taşıdığını biliyor mu acaba?

Sömürücü güçlerin borazanlığını yapmak için kitleleri yanıltma uğraşının hesabının mutlaka soracağız. Prof. Gürkan ve onun gibilerden.

İşte teşhis: Hastalık dert, enflasyon pahalılıksa, mikrobu parababaları, mikrobu oluşturan şartlarda Kapitalist düzendir. Kapitalist düzen yok edilmedikçe işçi ve emekçiler için kurtuluş yoktur."

İŞ KAZALARI VE CİNAYETLERİ ÖNLENMELİDİR!

● KEMAL USTA: "BİZİM MESLEKTE ELLİ YAŞINI AŞAN OLMADI. EN SON OLARAK BİZİM MATBAADAN EMEKLİ DİZGİCİ İBRAHİM USTA'YI ELLİSİNE İKİ AY KALA KAYBETTİK. BU MESLEK BİR GÜN HEPİMİZİN BAŞINI YİYECEK AMA N'APARSIN."

● KİTLELER ARTIK "KÖR GÖZÜM PARMAĞINA" CİNSİNDEN YALANLARI YUTMUYORLAR. HEM GÖRDÜKLERİ, HEM DE DUYDUKLARI ONLARIN BU YÖNTEMLERLE YAPILAN PROPAGANDALARIN AĞINA DÜŞMELERİNİ ÖNLÜYOR ONUN İÇİN DAHA İNCE YÖNTEMLERE BAŞVURULUYOR.

Ankara'da bir matbaada çalışan işçiler, işvereni incelemeye gelen bir teknik eleman arkadaşın etrafında toplanıyorlardı. Dizgici Kemal Usta matbaalardaki kurşun zehirlenmesi ile ilgili sorunlarını anlatırken;

– Ağabey, bu bizim meslekte kurşunla çalışıp da elli yaşını aşan olmadı. En son olarak bizim matbaadan emekli dizgici İbrahim Ustayı ellisine iki ay kala kaybettik. Bu meslek bir gün hepimizin başını yiyecek; ama n'aparsın ağabey, başka yerde iş bulmak kolay mı? Hem bulsak bile sanki oraları daha mı iyi? Burada kurşun varsa, başka yerde binbir çeşit zehir, gaz, toz var; Nereye gitsen bir başka dert bir başka bela.

Kemal Usta, yurt çapında yaygın İŞÇİ SAĞLIĞI SORUNU'nu çok güzel dile getirmişti. Gerçektende, bugün hemen hemen tüm işkollarında ayrı bir dert, ayrı bir bela tüm çalışanların yaşamlarını tehdit etmekte. Matbaalarda Kurşun ve benzin, kimya sanayiinde zehirli maddeler, kağıt sanayiinde yüksek ısı, taş toprak ve metal işlerinde gürültü, toz, duman, madenlerde ise bunlara ek olarak, güneş yüzü görmeden ağır ve tehlikeli bir işte çalışma zorunluğu ve daha binlerce zararlı etken. Bir de bunlar yetmiyormuş gibi patronun daha az masraf etmesi amacıyla, eski makinelerin bakımsızlığı ve yetersiz korunmasından dolayı kaza adı verilen iş cinayetleri: Tüm bu tehlikeli çalışma koşulları, işçi sınıfı için hayati bir önem taşımaktadır. Kimisi anında öldürür, kimisi yavaş yavaş. Kimisi ise öldürmez süründürür. Halbuki, bir işçinin en değerli varlığı, yaşamının devamını sağlayan İŞGÜCÜ'dür. Onu korumak ve onun sağlıklı bir şekilde gelişimini sağlamak, ilk önce kendimize, sonra ailemize ve son olarak da sınıfımıza karşı en büyük sorumluluğumuzdur. Bu nedenle işçi sağlığı ve iş güvenliği sorununa sahip çıkmak da görevlerimiz arasındadır.

İşçiler, gaz, toz, duman, asit, gürültü, yüksek ısı, az ışık, yüksek basınç, tehlikeli ışınlar, mikroplar, gibi zararlı etkenlerle yorgunluk, rahatsızlık, devamlı aynı işi yapmaktan doğan sıkıntı ve iş cinayetlerini hazırlayan her türlü olumsuz koşullarda çalışırlar. Ülkemiz gibi, emperyalizmin boyunduruğu altındaki çarpık kapitalist yapıya sahip ülkelerde bu durum işçi sınıfı açısından ciddi bir sorun halindedir. Bu sorunun çözülebilmesi, temel olarak işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi önderliğinde yürüttüğü mücadelenin etkinliğine bağlıdır. Bunun yanında dünya sosyalist sisteminin uluslararası örgütler aracılığı ile (Uluslararası Çalışma Ofisi ve Dünya Sağlık Örgütü) geri kalmış ülkelerdeki etkinliğini arttırması, patronlar sınıfının iktidarını, işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda işçi sınıfı yararına yasalar çıkarmaya zorlamıştır. Fakat bu yasaların kağıt üzerinde kalmayıp, uygulanabilmesi yine işçi sınıfının örgütlü, bilinçli ve bilimsel mücadelesi ile gerçekleşebilmektedir.

İşçi sınıfının örgütlü ve bilinçli mücadelesi karşısında gerileyen patronlar, işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda bir takım önlemler almak zorunda kalırlar. Bunu yaparken de soruna gerçek ve kalıcı çözüm getirmek yerine daha ucuz ve etkisiz bir takım yüzeysel önlemlerle göz boyama ve aldatma yoluna giderler. İşte patronların, para babalarının bu pis oyunlarına alet olmamak için mücadelemizin her adımını bilimsel temellere dayandırmak zorundayız.

İşçi sağlığı deyince, işçilerin ve tüm çalışanların işleri ile ilgili nedenlerden dolayı sağlığının bozulmasının önlenmesi ile, bedensel, ruhsal ve toplumsal yönden tam bir iyilik durumunda bulunması ve bu durumun en yüksek düzeye çıkartılmasını kendine amaç edinen bir halk sağlığı dalı anlaşılır.

PATRONLAR! BU SORULARA CEVAP VERİN!

Beslenmemiz için yemek verdiğini söylüyorsun. Bir tek öğün verdiğin yemek mi bizi besleyecek? Diğer öğünlerde durumumuz ne olacak?... Devamlı yükselen fiyatlar karşısında gerileyen ücretlerimizle git gide daha kötü beslenmekteyiz.

Zehirlenmeye karşı süt, ayran verdiğini söylüyorsun. Bunların zehire karşı hiç bir yararı olmadığını biliyoruz. Yalnızca eksik beslenmememize yardımcı oluyor. Neden zehirli maddeleri etkisiz hale getirmiyorsun? Hani nerede havalandırma araçları, güçlü aspiratörler? Biz zehiri almadan korunmak istiyoruz, zehir içinde çalışarak, önce hastalanıp sonra tedavi edilmek istemiyoruz.

Temizliğimiz için duş ve banyolardan bahsediyorsun. Temizlik için dinlenme zamanımızdan çaldığın yetmiyormuş gibi, 20-50 kişiye bir duş vererek bu zamanı daha da uzatıyorsun. Temizlik için yalnızca işyerindekini düşünüyorsun. Evimde banyo var mı? Karım ve çocuklarım gerektiği gibi yıkanabiliyor mu? diye hiç düşünmüyorsun.

Hastalandığımız zaman bizi hastaneye göndereceğini söylüyorsun. Mesai saati içinde bir vizite kağıdı almak istediğimiz zaman, bize neler çektirdiğini biliyorsun. Diyelim hastaneye gitme izni çıktı, doktor başına binlerce hastanın düştüğü sosyal sigortalarda bizimle kim ilgileniyor? Uzaktan, gözle muayene eden doktor mu bize sunduğun tedavi hizmeti oluyor?

Niye hiç yaşadığın konutlar nasıl? İşyerine ulaşımı kolay mı? Yaptığın işten memnun musun? Çalıştığın bölümde sağlığını bozan zararlı etken var mı? Çalışma anında yaşamını tehlikeye sokan koşullar neler? Yaptığım iş ve kullandığım makina bana uyuyor mu?... v.b. gibi benim bedensel, ruhsal ve toplumsal yönden tam bir iyilik durumunda bulunup bulunmadığımı sormazsın?...

Soramazsın da ondan. Sorsan bile laf olsun diye sorarsın. Kendi çıkarın olmadıkça durumumu düzeltmek için bir çaba harcamazsın. Çünkü bizim durumumuzu düzeltmekle yediğin kaymağı azaltmış,dağıttığın kırıntıyı arttırmış olursun. Bu da senin işine gelmez. Bütün sorunlarımızın çözümü, bilimsel sosyalist partimizin önderliğinde kazanacağımız, sınıfımızın iktidarında gerçekleşecektir. Bu iktidarı kurduğumuzda, işçi sağlığı hizmetleri diğer sağlık hizmetleri ile bütünleşecek ve hizmetler herkese eşit ve parasız olarak devlet eliyle götürülecektir. Bu hizmetlerin denetimi ise kendi sınıfımızın öz örgütleri tarafından yapılacaktır. Bu böyle biline...

TÜRKİYE' DE HER 6 KİŞİDEN BİRİ MESLEK HASTASI

İŞÇİ VE EMEKÇİLER DÜNYA SAĞLIK ÖRGÜTÜNÜN İŞÇİ SAĞLIĞI KONUSUNDA İLERİ SÜRDÜĞÜ TALEPLERİ DİLE GETİRMELİ, BU TALEPLERİN KARŞILANMASI İÇİN MÜCADELE ETMELİDİRLER. KAPİTALİST DÜZENİN SAVUNUCUSU SERMAYE HÜKÜMETLERİ,EMEKÇİLERİN BU EN DOĞAL VE HAYATİ HAKLARINI VERMEK ZORUNDADIR.

● Geçen yıl 1500 işçinin iş kazası sonunda hayatını kaybettiği resmi istatistik kayıtlarında yer alıyor. Ülkemizin iş kazaları açısından başta geldiği de biliniyor. Hükümetler bunu gizleyemiyorlar. Sorunun çok önemli olan bir başka yanı daha var: Meslek hastalıkları.

Sermaye hükümetlerinin hiç sözünü etmedikleri, etmeye de niyetli gözükmedikleri bir sorun meslek hastalıkları. Yapılan araştırmalara göre Türkiyede her 6 kişiden biri meslek hastası. Göz bozulmalarından disk kaymasına, kan zehirlenmesinden sinir bozukluklarınakadar türlü hastalıklar, meslek hastalıkları arasında sayılabilir.

Bunlar resmi istatistiklerde yer almıyor. Sermaye iktidarlarının gizlemeye çalıştıkları konulardan biri de işçi sağlığı sorunu. Gizlemeye çalışmasının nedeni de bu sorunu çözemeyeceğini bilmesinden.

Ancak biz işçi ve emekçiler, Dünya Sağlık Örgütünün işçi sağlığı konusunda ileri sürdüğü taleplerini her gün dile getireceğiz. Bu taleplerimizin karşılanması için sonuna kadar mücadele edeceğiz.

● Tüm ülkelerde işçilerin ve diğer emekçilerin fiziksel, ruhsal ve toplumsal yönden tam bir iyilik durumunda bulunmaları ve bu durumun en yüksek düzeye yükseltilmesi amaç edilmelidir.

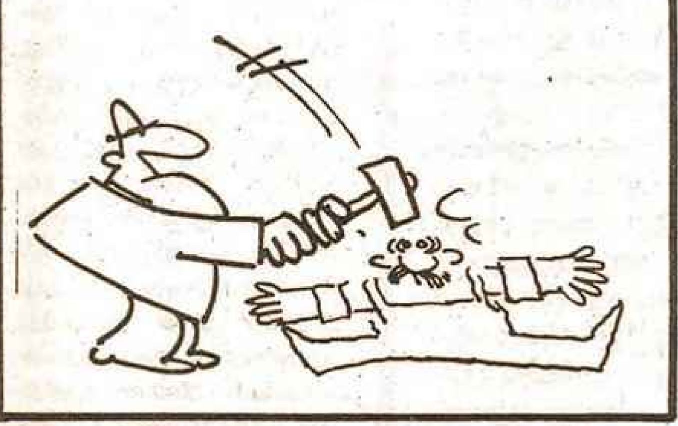
● Çalışma koşullarının ve yapılan işin sağlı üzerinde oluşturduğu olumsuz etkisi önlenmelidir.

● İşyeri, işçilerin fizik ve ruhsal durumuna uygun olmalıdır.

● Yapılan iş ve kullanılan araçlar işçiye uymalı ve işin niteliğine göre iş eğitimi düzenlenmelidir.

● İşyeri çevre koşulları sağlık kurallarına uygun olmalıdır.

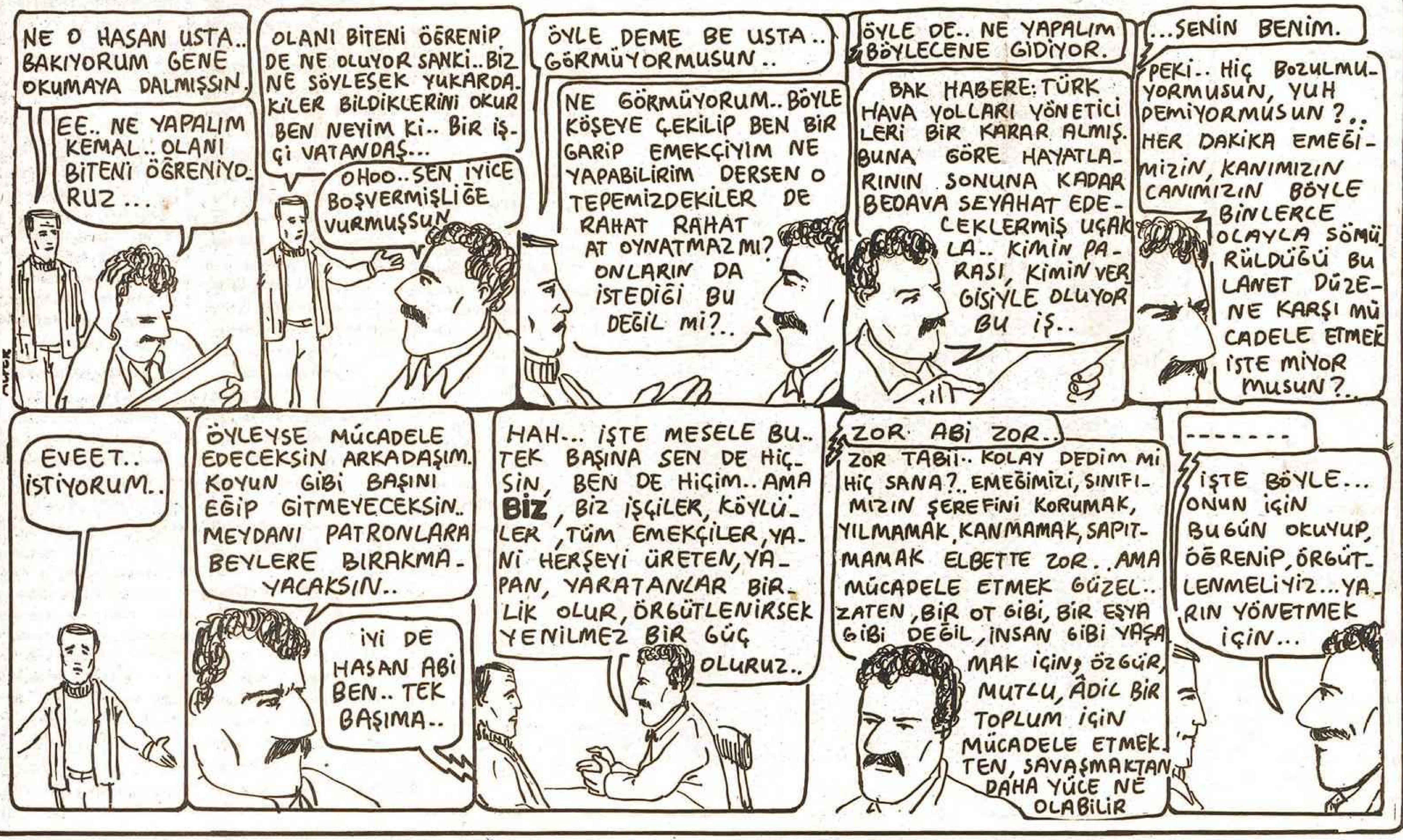
● Hiç bir işçinin, işinden ötürü sağlığı bozulmamalı, iş yapabilme gücü azalmamalı ve yaşam süresi kısalmamalıdır.

İş Kazaları (1950 - 74)

Yıllar	Sigortalı Sayısı (1)	İş Kazaları (2)	Kazaya Uğrayan İşçi Oranı (%)
1950	342.000	20.000	5,8
1955	533.000	32.000	6,0
1960	621.000	62.000	10,1
1965	896.000	93.000	10,4
1970	1,314.000	145.000	11,0
1971	1.405.000	150.000	10,7
1972	1.525.000	163.000	10,7
1973	1.646.000	177.000	10,7
1974	1.800.000	180.000	10,0

Sosyalist ülkelerde ise emekçilerin sosyal güvenlikleri sermaye düzeninin çıkarlarına bağlı olarak değil, tüm emekçilerin çıkarlarını geliştirmek üzere biçimlenmiş olan toplum tarafından garanti altına alınmıştır. Sosyalist ülkelerde amaç emekçilerin hem çalışabildikleri hem de çalışamadıkları zamanı en sağlıklı, en güvenli, yaşamı en değerlendirici olanaklara sahip olarak yaşamalarını sağlamaktır.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

TİP: "eldeki tüm olanaklar kullanılmalıdır"

(Baştarafı 1. Sayfada)

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu 14-15 Ocak tarihlerinde toplanmıştır. Toplantı sonucunda yeni Ecevit Hükümetinin kuruluşu ve programını değerlendiren bir bildiri yayınlanmıştır. Bildirite özetle şu görüşlere yer verilmiştir:

"İşçi sınıfımızın ve emekçi halk kitlelerinin bağımsız, demokratik, sömürüsüz bir Türkiye kurmak için verdiği mücadelede farklı bir döneme girmiş bulunuyoruz. Gerçi son politik gelişmeler, iktidarın temel sınıfsal özünde ve verilen mücadelenin genel niteliklerinde bir değişmeye yol açmamıştır; ancak önemli bazı görevleri, mutlaka değerlendirilmesi gereken kimi olanakları ve örgütlü, birleşik bir mücadeleyle önlenmesi zorunlu tehlikeleri de birlikte getirmiştir.

Milliyetçi Cephe'nin iktidardan düşürülmesi için CHP tarafından seçilen yol, bu Cepheyi destekleyen güçlere, büyük burjuvaziye güven verme ve bunun sonucu sadece parlamento aritmetiğinde sağlanabilecek gelişmelere bel bağlama yolu olmuştur. En geniş kitlelerin faşist tırmanışa karşı seferber edilmesini, tüm demokratik güçlerin ortak bir mücadele içine sokulmasını, böylece demokratik toplumsal muhalefetin ağırlığını en etkin bir biçimde parlamento içinde de duyurmasını red eden bu politika anti-faşist mücadelenin daha ileri mevziler kazanmasını engellemiştir. Daha da ötesi CHP'nin bu politikasını iktidarda da sürdürme eğiliminde olması, üzerinde önemle durulması gereken bir durumu ortaya koymaktadır.

"Yeni hükümetin programı Türkiye'nin temel sorunlarınageçerli çözümler getirebilecek nitelikte değildir. Öteki ekonomik, sosyal ve politik sorunlar bir yana, izlenen politika ile, pahalılığın önlenmesi ve can güvenliği sağlanması konusunda dahi köklü çözümlere ulaşılması mümkün değildir.

'Faşist tırmanışı durdurabilmek içte ve dışta gerici mihrakları geriletip yenebilmek için gerekli desteğin yalnız ve yalnız işçi ve emekçi kitlelerde, onların örgütlü mücadelesinde olduğunu görmeyen politikanın zararlarını en aza indirebilmek, olumlu adımları güçlendirmek, yanlış ve yetersiz bir politika sonucunda faşizmin güç kazanmasını engellemek için eldeki bütün olanakları kullanmak zorunludur."

ONBEŞ GÜNDE BİR

(Baştarafı 1. Sayfa'da)

mallarını satabilmek için halkı onlara özendirme; özendirmenin en kolayı olarak da "lotaryacılığı" her biçimiyle teşvik edip, insanların çabuk ve rahat tarafından kazanç hırsını gıcıklama; ikincisi ise başını alıp giden bu pahalılık ve fırsat furyası karşısında ne yapacağını bilememenin çaresizliği. Belki bugünlerde bu ikincisi daha ağır basıyor.

Oysa Türkiye'de köşeyi dönenler; hem de çok büyük köşeleri dönenler; milyon ne kelime, milyarlıklar var. Öyle gazete kuponu keserek, yahut piyango bileti alarak değil; işçiyi, emekçiyi sömürüp sermayesini durmadan daha, daha büyüterek; şirket üstüne şirket, holding üzerine holding kurarak köşeleri dönenler var. Geçenlerde bir arkadaş anlatıyordu. Paramızın bir yılda değerini yarı yarıyı yitirdiğini dost düşman duymayan kalmadı ya. Eh, diyordu bu arkadaş, paramızın değerini bir yılda bu kadar kaybetmesi demek, eğer gelirinde bir artma yoksa, - işçi, memur için bu artma olsa da devede kulak misali - o zaman bizler satın alma gücümüzü yarıyarıya yitirmişiz, yani yarıyarıya daha az kazanıyoruz demektir. Türkiye'nin milli geliri eskisinden daha aza düşmediğine göre, toplumun gene aynı sayıyı bulması için bizim kaybettiklerimizi başkalarının kazanması gerek. Bu, basit bir hesap meselesi.

Gerçekten öyle. Bizim tüm kaybettiklerimizi bir avuç kişi topluyor; hem de ne toplama. Bize de piyangoda iki numara daha tutsaydı, şimdi şöyle şöyle yapardım diye talihimize küsmek kalıyor, öyle mi?

Köşeyi dönmenin gerektiği açık. Ama bunu ne talihe bırakabiliriz; ne de birkaç kişi sıfırdan başlayıp milyarder oldu diye, onlara öykünmeye, onlara benzemeye çalışmaya. Çünkü biliyoruz ki, o birkaç kişinin üste çıkması için, altta kalan milyonların canı çıkmaktadır. Köşeyi dönmeliyiz ve döneceğiz elbet. Ama hep birlikte, tüm çalışanlar, işçi sınıfı ve emekçi yığınları olarak. Ne içerde, ne dışarda kimseyi sömürmeden; ne içerde ne dışarda kimseye de kendimizi sömürtmeden; hep birlikte elele çalışarak, çalıştığımızın hakkını tam tamına alarak. Bunun adı da sosyalizm. Örnekleri ortada.

Uzun istatistiklere gerek yok. Bugün sosyalist ülkelerin yüksek kalkınma hızı ve eriştiği yer açık; bize örnek diye gösterilmeye kalkışılan Batı'nın kapitalist-emperyalist ülkelerinin hem kendi işçi sınıflarını, hem de "geri kalmış" diye nitelendirilen sömürge ve yarı sömürge halklarını yıllardır sömüre sömüre ancak gelebildiği yerlere çeyrek asır geçmeden ulaştılar, hatta ileriye de geçtiler. Hem de, yok döviz dar boğazıymış, yok üretim fazlası imiş, yok enflasyonmuş, yok durgunlukmuş gibi, durmadan duya duya ve yaşaya yaşaya bizler için nerdeyse ahvali adiyeden tabii bir olay sayılacak durumlara hiç de düşmeksizin.

Ama bir ülkenin sosyalist olması öyle kolay mümkün olmuyor. Çünkü bu işte çıkarı bozulanlar da var; "tatlı hayat"larından, "jet sosyete"lerinden vazgeçmeleri gerekecek olanlar da var. Ve de bunlar iktidarda, suyun başında. İktidar gücü, para gücü onlarda. Onlara karşı tek dayanağımız, tek güvencemiz gene kendimiziz; birleştiğimiz, elele, omuz omuza verdiğimiz, sınıf bilinci ile bilendiğimiz ve kendi sınıf partimizin, Türkiye İşçi Partisi'nin yandaşı ve üyesi olarak örgütlenebildiğimiz ölçüde gerileyeceklerdir. Parayla her kapının açılacağını sananlar, paralarına ve iktidar olmanın gücüne dayanarak istediklerini yaptıracaklarını düşünenler; bizi pahalılığa, yokluğa ve yoksulluğa mahkum edenler, can derdine düşürenler; örgütlü gücümüz karşısında ister istemez hizaya geleceklerdir. Yolumuz engebeli, çapraşık, dikenli; ama önümüz aydınlık; açık.

Bunu adımız gibi biliyoruz ve yolumuzda yürüyoruz.

Nihat SARGIN

Filistin Halkının

(Baştarafı 1. Sayfada)

halkının işgal edilmiş toprakları ve bu halkın geleceği. Filistinliler yıllardan beri İsrail'in işgal ettiği vatan topraklarından geri çekilmesi ve özgür bir Filistin Devleti kurabilmek için mücadele ediyorlar. Başta sosyalist ülkeler olmak üzere tüm dünyanın ilerici güçleri Filisten halkını ve onun kurtuluş mücadelesini destekliyorlar.

Filistin sorunu nedeniyle yıllardan beri süregelen bir mücadele veriliyor. İsrail ile üç büyük savaş yapıldı. Her seferinde İsrail sınırlarını biraz daha genişletti. Ama İsrail'in gücü sonsuz değil. Cenevre Konferansı'na katılmaya mecbur edilmişti.

Oysa şimdi Mısır, Filistin sorunu nedeniyle yüklendiği sorumluluğu üzerinden atmak istiyor. Emperyalizme ve siyonizme karşı mücadeleden geri durmak istiyor. Bunun için önce bu mücadelede kendisini milyarlarca dolarlık askeri ve mali yardımla destekleyen Sovyetler Birliği'nden uzaklaşarak ABD'ye yaklaşmaya başladı. Şimdi de İsrail ile arasını düzeltip Filistin sorunundan yakasını iyice sıyırmaya uğraşıyor. Çünkü Mısırlı patronlar palazlandı. Daha çok büyümek istiyorlar. Asıl önemlisi ise Filistin halkının mücadelesi Mısır halkının yanısıra tüm Arap halklarını etkiliyor. Gerici Arap rejimleri bu mücadelenin zaferinden korkuyorlar. Filistin halkının zaferi tüm Arap halklarının zaferi olacak. Bu da dönüp gerici Arap rejimlerini yıkacak. Bu mücadele süreci içinde birçoğu yıkılıp gitti zaten, kalanlar ise direnmeye çalışıyor.

Sedat'ın dönekliği o kadar ileri gitti ki, Filistin halkının gerçek temsilcisi olan Filistin Kurtuluş Örgütü'nü bir kenara itip, Filistinlilerin temsilcisi olarak Ürdün Kralı'nı öne sürmeye kalktı. Oyun açığa çıktı. Dünyanın tüm ilerici güçleri Filistinlileri desteklemeye devam ediyorlar. Filistin halkının mücadelesi er geç zafere ulaşacak. Sedat'la birlikte öteki işbirlikçi ve gerici liderler ve rejimler de çöküp gidecek ve tüm Arap halkları özgürlüğe kavuşacaklar. Bu mutlak böyle olacak.

miting

(Baştarafı 1. Sayfada)

denetlenen güvenlik tedbirleri,bütünüyle mitingin başarısını gölgeleme "emperyalizme, faşizme ve şovenizme karşı güç ve eylem birliğini" bir avuç "delikanlı"nın işi olarak gösterme amacını taşıyordu.

Demokratik kuruluş temsilcilerinin yaptıkları konuşmalardan sonra ortak açıklamanın okunmasıyla sona eren miting, düzenli bir biçimde dağıldı. Ortak açıklamada özetle şu görüşlere yer verildi: "Emekçilere dayatılan sömürü ve baskının sorumlusu olan tekelci sermayenin en kanlı iktidarı olan faşizmin, ancak başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi sınıf ve katmanların emperyalizme, faşizme ve şovenizme karşı örgütlü mücadelesi, güç ve eylem birliği ile geriletilebilir. Demokratik kitle örgütleri olarak bunun bilinciyle biraraya gelinmiştir. Eylem birliği atılacak somut adımlarla gelişerek güçlenecektir"

Hükümet

(Baştarafı 1. Sayfada)

geniş kütleler tarafından uzun bir süredir arzu edilen bir şey. Fakat can güvenliğinin sağlanması yolunda temel hak ve özgürlüklerin kısıtlanmaması da gerekiyor. Bu konuda çok hassas olmalı ve girişilen uygulamalar dikkatlice gözlenmelidir.

İşçi ve emekçilerin can güvenliğinin sağlanmasından başka talepleri de var. Bunların başında işsizliğin, pahalılığın önlenmesi ve ücretlerin artırılması geliyor. Hükümet programına bu açılardan bakıldığı zaman bu programın CHP'nin kendiParti programından da geri olduğu anlaşılıyor.

Anarşinin önlenmesi, can güvenliğinin sağlanması basit polisiye tedbirlerle gerçekleştirilemez. Yine hayat pahalılığı, işsizlik, enflasyon, konut sorunu gibi sorunlar da programda belirtilen tedbirlerle çözümlenemez. Bütün bu sorunların temeline inmek gerekir. Sorunlar ancak emperyalizmin ve tekellerin Türkiye'deki etkinliklerinin kırılmasıyla gerçek ve kalıcı olarak çözülebilir.

MHP büyük sermayenin

(Baştarafı 1. Sayfada)

MHP'nin elindeki Ticaret Bakanlığından da bir temsilci bulunmuş ve bu temsilci MHP'li Bakanın emriyle asgari ücretin günlük 110 liraya çıkarılmasına işveren temsilcisi ile birlikte karşı çıkmıştır.MHP'nin emekçilerin geçinmeleri için son derece yetersiz olan 110 liraya bile karşı çıkarak büyük sermayenin istekleri doğrultusunda hareket eden bir parti olduğu bu olayla bir kez daha kanıtlanmıştır.

HABERLEŞME SERMAYENİN BASKISINDAN KURTARILMALIDIR

RADYO VE TELEVİZYONDA DEMOKRATİKLEŞME İLE, GERÇEKLERİN GENİŞ KİTLELERE ULAŞTIRILMASI, BÜYÜK SERMAYE BASININ OLAYLARI ÇARPITMA İMKANLARINI DA AZALTACAKTIR. BÖYLECE, TOPLUMSAL HİZMET NİTELİĞİ TAŞIYAN HABERLEŞME SERMAYE BASKISINDAN BİR ÖLÇÜDE KURTARILACAKTIR, KURTARILMALIDIR.

Çağımız toplumlarında yaşayanların toplum hayatına katılmalarının koşullarından bir tanesi, belki de en önde geleni, o toplumda ki olaylardan haberdar olmaları, üretilen bilgilere sahip olmalarıdır. Bunun için toplumda etkili ve özgür bir haberleşme sistemi kurulmalıdır.

Kapitalist ülkelerde gazete çıkartmak, büyük bir iş alanı haline gelmiştir. Bir gazetenin çıkarılması ve dağıtımının sağlanması için milyonlarca lira gereklidir. Gazete çıkartma büyük sermayedarlar için önce kâr daha çok kâr elde etme anlamına gelmektedir.

Bugün, çok baskı yapan, renkli gazeteler sahiplerine, yani büyük sermayedarlara hizmet etmektedir. Sermaye sınıfının çıkarlarını savunup, onların görüşlerini yaymakta, ideolojilerini topluma aşılamaktadırlar. Bu faaliyet içinde, olaylar hep sermaye sınıfının çıkarları yönünde yorumlanmakta, olaylar gerçeklerden çarpıtılarak yansımakta bol, bol demagoji yapılmaktadır.

Radyo ve Televizyona gelince, bunlar da siyasal iktidara bağlı araçlar olarak iktidarın sınıfsal çıkarlarına hizmet etmektedirler. Kapitalist ülkelerde radyo ve televizyon belirli bir gelişme düzeyinin ürünleridir. Bir yandan sermaye iktidarlarının ideolojisini aşılamak, izleyicileri etki altında tutmak için kullanılırken, diğer yandan da, halkın tüketim eğilimlerini körükliyerek, parababa'larının daha fazla kâr elde etmesini sağlarlar.

Görüldüğü gibi, toplumda bütün kitlesel haberleşme kanalları, sermaye sınıfı tarafından kontrol edilmektedir. Bu haberleşme kanallarında bütün görüş, düşünce ve inançların serbestçe ifade edilmesi, toplumdaki olaylardan halkın doğru bilgilenmesi beklenemez. Ancak radyo ve televizyon, geniş yığınlara ve uzak mesafelere seslenebilen nitelikleri sonucu, olayları teknik olarak, mikrofon ve ekrana gerçeğe uygun olarak yansıtabilecek özelliklere sahiptir.

Bu özelliklerin demokratik kullanılması, her türlü düşünce, inanç ve görüşün serbestçe radyo ve televizyonda yer almasını sağlıyacak maddi ortamın yaratılması, gerçek bir kamu hizmetiningereğidir. Radyo ve Televizyon yayınlarının demokratikleşmesi için mücadele emekçiler için çok yönlü önemler taşır. Önce, Radyo ve Televizyon toplumdaki etkinliklerin geniş emekçi kitlelere ulaştırılmasını, toplumsal yaşamın gerçeklerinden bilgilendirilmelerini, kültürel gelişimlerini sağlıyabilir. Bu, emekçilerin ülkenin geleceğinin belirlenmesinde örgütlü hareket etme bilincine ulaşmalarını kolaylaştıracaktır. İkinci olarak, Radyo ve Televizyonda demokratikleşme ile, gerçeklerin geniş kitlelere ulaştırılması, büyük sermaye basınının olayları çarpıtma imkanlarını da azaltacaktır. Böylece, toplumsal hizmet niteliği taşıyan Haberleşme sermaye baskısından bir ölçüde kurtarılacaktır, kurtarılmalıdır

KİM YÖNETİYOR?

EMEKÇİLER TRT' DE SÖZ SAHİBİ OLMALIDIR

Türkiye'de radyo ve televizyon yayınları devletin tekeline bırakılmıştır. Bu yayınların bütün toplumu ilgilendiren bir kamu hizmeti olması nedeniyle bu seçiş isabetlidir. Aksi halde büyüksermaye sahipleri kendi radyo ve televizyonlarını da kurabileceklerdi. Tıpkı Amerika da olduğu gibi. Ancak yayın hakkının kamulaştırılması tek başına yeterli değildir. Anlam taşıması için, radyo ve televizyonun sermayeye dayalı siyasal iktidar elinde bir araç olması da önlenmelidir. 1961 Anayasa'sı bu amaçla TRT kurumuna özerklik tanımıştı. 12 Mart döneminde bu özerklik kaldırılmıştır.

Bugün TRT 11 kişilik bir Yönetim Kurulu'nca yönetilmektedir. Yönetim Kurulunda hükümetçe atanan bir genel müdür ile hükümetin üç temsilcisi bulunur. Diğer üyelerin bir kısmı üniversitelerce seçilir. Bir kısmı ise İşveren Sendikaları Konfederasyonu, Ticaret ve Sanayi Odaları, Ticaret Borsaları Birliği ve İşçi Sendikası olarak da Türk-İş'ten gelen temsilcilerce oluşturulan kurulda seçilir.

Gödüldüğü gibi bugünkü TRT'nin yöneticileri hep siyasal iktidar yanlısı sermaye sahipleri ve yandaşlarınca seçilmektedir. TRT'nin Kamu hizmetini yerine getirmesi demokratik olmasına bağlıdır. Ancak böylece bütün görüş, düşünce ve inançlar TRT de yer alabilir. Demokratik olmanın ilk koşuluda yönetimin demokratikleştirilmesidir. Bugün halkın büyük çoğunluğu olan emekçilerin yönetimde hiçbir temsilcisi bulunmamaktadır.

TRT'yi demokratikleştirmenin, sermaye iktidarı yerine bütün halka hizmet eder hale getirmenin ilk koşulu, önce tekrar özerkliği sağlamak sonra da halkın büyük çoğunluğu olan işçilerin, memurların, tek kelime ile emekçilerin kendi kuruluşlarından seçilecek yöneticilerin de TRT Yönetim Kurulunda yer almalarını kabul etmektir.

DİZİLER: KAPİTALİZM ŞAKŞAKÇILIĞI

KİTLELER ARTIK "KÖR GÖZÜM PARMAĞINA" CİNSİNDEN YALANLARI YUTMUYORLAR. HEM GÖRDÜKLERİ, HEM DE DUYDUKLARI ONLARIN BU YÖNTEMLERLE YAPILAN PROPAGANDALARIN AĞINA DÜŞMELERİNİ ÖNLÜYOR. ONUN İÇİN DAHA İNCE YÖNTEMLERE BAŞVURUYORLAR.

Eskiden, sosyalizmi, sosyalistleri, sosyalist ülkeleri karalamak için çok kaba yöntemler kullanılırdı basın ve yayın organlarında. Örneğin "baskılar", "zulümler", "işkenceler", "insanların toplu halde katledilmeleri" yalanları gibi. Buna kaba antikomünizm diyoruz. Kaba antikomünizmle birlikte, kapitalist ülkelerin övülüp göklere çıkarılması amacıyla da yine "kaba" diyebileceğimiz yöntemler kullanılırdı. Başta ABD olmak üzere, bu ülkelerde herşeyin güllük gülistanlık olduğu, insanların tümünün büyük bir özgürlük ve refah içinde yaşadıkları anlatılırdı.

Şimdi kaba antikomünizm ve kaba kapitalizm övgüsü, yine kullanılmakla birlikte, yerini ince antikomünizme ve ince kapitalizm övgüsüne bırakıyor. Neden mi? Artık kullanılan kaba yöntemler kimseyi inandırmaz oldu. Kitleler, artık "kör gözüm parmağına" cinsinden yalanları yutmuyorlar. Hem gördükleri, hem de duydukları onların bu yöntemlerle yapılan propagandaların ağına düşmelerini önlüyor. Onun için daha ince yöntemlere başvuruluyor.

Türkiye'de milyonlarca kişi televizyonu izliyor. Geçtiğimiz günlerde sona eren bir dizi hayli ilgi topladı: "Tefeciler".

Tefeciler, hiç kuşkusuz, kapitalist toplumun, özel olarak da ABD'nin çirkin yüzünü bir anlamda sergiliyordu: Büyük tekeller, bankalar ve bunların oluşturduğu karmaşık devin, insanların somut çıkarlarını ayaklar altına aldığı, yoksul kitlelere güdülecek sürüler olarak baktığı, hayata yön veren tüm unsurun "para daha çok para" güdüsü olduğu, gerçekçi diyebileceğimiz bir biçimde sergileniyordu.

Peki ama ya sonrası? İnce nokta da burada ortaya çıkıyor. Diziyi izleyenler, tüm bu kötülükler karşısında çözüm yolu olarak neyi gördüler? Bu düzenin temelden değiştirilmesi yolunda bir mesaja rastladılar mı? Hayır, bunların hiç biri olmadı. İşler, döndü dolaştı, sonunda bir "iyi" insanın bulunmasına bağlandı. Yani, "herkes kapısının önünü temiz tutarsa sokaklar tertemiz olur" mantığı gibi, iş her büyük tekelde, her büyük şirkette iyi insanların işbaşına gelip, kötüleri temizlemesine bağlandı.

Böylece insanlar, kapitalizmin pisliklerini görerek bir anlamda kendilerine iletilen mesajın gerçekçiliğine ikna olduktan sonra, önerilen "çözüm yolu"na da peşinen angaje olacaklar. İnsanlar, düzeni değiştirmek, bu yolda mücadele etmek yerine, "iyi insanların" ortaya çıkmasını bekleyecekler, "iyi insanlar" çıktığı sürece işlerin yoluna gireceğine inanacaklar.

Günümüzün ince kapitalizm övgüsü işte böyle yapılıyor. Ekranların başına toplanan milyonlarca izleyici, işi gücü bırakıp iyi insan dualarına çıkacaklar. Başka her yolu, her mücadeleyi unutacaklar

Sermaye TRT'nin toplum hizmetinde kullanılmasına engeldir

Radyo ve televizyonla eğitici programlar yapılması gerektiği hep ileri sürülür. Bu programların özellikle kırsal alanlarda, köylerde yaşıyanlara seslenmesi istenir. Bu tür yayınlarla halk eğitilecek ve "ülkenin ulusal kalkınması"na yardımcı olunacak sanılır. Daha doğrusu böyle olduğu propagandası yapılır.

Türkiye'de ve daha birçok az gelişmiş Kapitalist ülkede radyo-televizyonun geliştirilmesi hep böyle gerekçelere dayandırılmıştır. Türkiye'de daha da ileri gidilerek, ülkede yeterli sayıda okul kurulamıyacağı ama bu açığın Radyo-televizyon ile kapatılacağı resmi planlarda savunulmuştur. Yaygın görüşlerden bir tanesi de, radyodan köylüye, örneğin suni gübre ve yem kullanılmasının önemi anlatılırsa köylü "eğitilmiş" olur ve tarımda "verim" sağlanır yolundaki görüştür. Eğer köylü suni gübre bulamıyorsa, yada satın alacak parası yoksa bu tür yayınların ne yararının olacağı hiç düşünülmez. Demekki eğitimi programların gerçekten yararlı olması isteniyorsa, önce başka önlemler alınmalı, düzenlemeler yapılmalıdır.

Bugünkü yayınların amacı mevcut düzeni değiştirmeden "ulusal kalkınma"nın sağlanabileceği görüşünü yaymaktır. Sistemin yapısı değiştirilmeden, bir bütün olarak sorunlar ele alınmadan yapılan yayınların arzulanan amaca ulaşmadığını göstermektedir.

Radyo ve televizyon çok uzak mesafelere, geniş kitlelere seslenebilen özellikleri sayesinde bir ülkenin sosyal, ekonomik ve kültürel her alanda gelişmesine yardımcı olabilirler. Bu, ancak sorunların bir bütün olarak ve merkezi planlama ile ele alındığında, gerçekleşebilir. Sorunları böyle ele alabilmek ise sosyalistlerin yapabilecekleri bir iştir. Kapitalist sistem birçok başka konuda olduğu gibi radyo ve televizyonun da insanlığın, sosyal ilerlemenin hizmetinde kullanılmasına en büyük engeldir.